

Sndefjord, 1. mars 2013: Vedtak i sak 216-2012.

Klager: NN

Innklaget: PayEx Norge AS, Postboks 613 Sentrum, 0106 Oslo.

Saken gjelder: Om rettidig betaling er foretatt når innbetalingen er foretatt på en slik måte at fordringshaver ikke har lykket med å kreditere kravet, men i stedet har returnert innbetalingen.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet referer seg til et fakturakrav fra XX/YY Credit AB. Kravet er pålydene kr 149,50 og forfalt til betaling 25.09.12. Hovedkravet erkjennes, men klager bestrider kravet på de utenrettslige inkassoomkostningene.

2. Saksforholdet

I faktura 05.09.12 ble klager orientert om at fordringen var pantsatt/overdratt til YY Credit AB og at betaling skulle skje til dem. Klager betalte kr 199 innen betalingsfristen, men fordi han benyttet faktura fra tidligere kjøp, ble betalingen gjort med avvikende betalingsinformasjon.

Innklagede returnerte dobbeltinnbetalt faktura til klagers konto. Returnert beløp var fratrukket omkostninger knyttet til returnen.

YY Finance AB sendte ut inkassovarsel tillagt purregebyr på kr 62. Betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær etter lett sats, ble deretter sendt av innklagede

Av svarbrev fra innklagede fremgår det at klager skal ha kontaktet innklagede via deres inkassoweb. Innklagede redegjorde i sitt svarbrev for at innbetalingen var returnert fordi betalingen var gjort med referanse til tidligere betalt faktura. Innbetalt beløp minus kr 50 i «kostnadsersättning» var derfor returnert klagers konto 02.10.12.

Klager fremsatte klage til Inkassoklagenemnda. Klager bestred kravet på inkassoomkostningene, i det betalingen var identifiserbar og derfor burde vært overført det ubetalte kravet.

Klagen ble oversendt innklagede, og klager henvendte seg på nytt til Inkassoklagenemnda og redegjorde for senere korrespondanse mellom partene rundt temaet motregning. Innklagede avviste å ha plikt til å motregne for mye betalt i uoppgjort sak og opprettholdt restkravet.

3. Partenes anførsler:

Klager anfører at kravet på inkassosalær er urettmessig. I forbindelse med betaling av den siste fakturaen ble fakturanummer på den forrige oppgitt slik at en faktura ble betalt to ganger. Betalingen ble returnert uten at han ble underrettet med det resultat at det siste kravet ble stående ubetalt.

Det anføres at innbetalingen var identifiserbar. I dette tilfellet var det bare fakturanummer som var feil. Innbetalingen var gjort med samme navn, samme adresse, samme konto og, så vidt han kunne se,

var også kid nummer oppgitt. Det var ikke nødvendige å returnere innbetalingen da denne kunne identifiseres.

Da han mottok inkassovarselet, sendte han en e-post via fordringshavers hjemmeside/kundeservice. Han informerte der om at kravet var betalt og at det måtte dreie seg om en misforståelse. Han skal ikke ha blitt informert om den returnerte innbetalingen.

Det anføres at innklagede skulle ha motregnet dobbeltbetalingen i den ubetalte fakturaen. Det er sikker rett at det foreligger adgang til motregning etter alminnelige ulovfestede motregningsregler, men motregningsretten fremgår også av lov og avtale. Ved motregning i denne saken ville inkasso vært unngått.

Kr 199 ble betalt, mens kun kr 149,50 ble returnert. Klager mener han har kr 49,50 til gode. Kroner 100 er derfor betalt. Ytterligere krav bestrides.

Innklagede anfører at kravet er rettmessig og opprettholder restkravet etter mottak av innbetaling pålydende kr 100.

Det anføres at den som betaler, er ansvarlig for at betalingen gjøres korrekt. Man kan ikke plassere en innbetaling på noe annet enn det som angis av betaleren, og siden feil kid nummer er angitt, så er pengene sendt tilbake til klager.

Det avvises at motregning har noe med dette å gjøre. Beløpet ble tilbakeført klager før inkassovarsel for denne inkassosaken ble utstedt.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 4. februar 2013 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelse som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk og innsigelsen er fremsatt i tide.

Inkassoklagenemnda legger til grunn som det klare utgangspunkt, at en skyldner selv bærer risikoen for at hans økonomiske forpliktelser blir betalt på en slik måte at mottaker kan identifisere innbetalingen mot rett krav. I denne saken er det uomtvistet at betalingen ble foretatt med betalingsopplysninger knyttet til et annet krav fra samme fordringshaver.

Slik nemnda oppfatter klager, mener han innklagede burde forstått at han mente å betale det utestående kravet og ikke dobbeltbetale en tidligere faktura. Nemnda viser her til prinsippet om skyldners frihet til å velge hva innbetaling skal dekke. Dersom ingen spesiell anvisning følger av avtale eller instruks, må fordringshaveren og inkassator kunne legge til grunn at skyldner har ment at

betalingen skal dekke den sak betalingen er foretatt til. I nærværende sak ble betalingen foretatt med betalingsinformasjon knyttet til en tidligere betalt faktura. Etter nemndas oppfatning hadde innklagede da ikke foranledning til å tro at klagers intensjon var å foreta innbetaling av et annet krav. Innklagede har således ikke gjort feil og har følgelig ikke handlet i strid med god inkassoskikk.

Nemnda bemerker for øvrig at motregning er en rett fordringshaver kan benytte seg av dersom vilkårene for det er oppfylt. Det foreligger imidlertid ingen plikt til å motregne.

Innbetalingen ble returnert før kravet ble inkassovarslet og inkassokostnader påløp. Etter nemndas mening hadde klager ved mottakelsen av inkassovarslet oppfordring til å undersøke hvorfor kravet, som han selv mente var betalt, ble inkassovarslet. At han ikke foretok nærmere undersøkelser som kunne avdekket misforståelsen, og kravet derved ble sendt til inkasso, må klager bære risikoen for selv.

Etter nemndas syn må innklagede være berettiget til å beregne seg et gebyr til dekning av faktiske kostnader ved å returnere for mye innbetalt. Et slikt gebyr er, så langt nemnda er kjent med, alminnelig praktisert i bransjen, og det beregnede gebyr på ca. kr 50 anses rimelig.

Klagen har etter dette ikke ført frem og klageren plikter å betale de påløpte inkassoomkostningene.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klager gis ikke medhold og plikter å betale inkassoomkostninger i saken.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda